Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38301
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

188

qui & iorib: & tranquillioribus: sicut optamus reb: humanis: ut id
honeste carratus sit potius quam molestae necessitatis. Nunc
ad eam respondeam sicd̃ no adiuuante potuero: quae pter epistolam
alia acastula ame quaerendam misit. Quaeris utrũ nunc cor
pus dñi ossa & sanguinem habeat: aut reliqua carnis lyniamta.
Quid sit id ere: utrũ & iam uestimenta. Nonne auger & ur quaestio:
Quae causa nisi qua eaquae in usu uitę huius nrae corruptibilia
nouimus: sine corruptione cogitare uix possumus: cum diuino
rum mirraculorum quae dãdo cumta iam data sint. ex quib: ly
ceat coniectare maiora. Nam si uestis sive helytra ũ ptor annos
in heremo sin & rtura. ee. potuit: si mosticina pellis calciamen
torum tam diu sine labe duraruit: po re stubiq: dñ quorũ lyb &
corporum pq quantũ uoluerit tempus incorrupta prendere
qualitatem. Ego proinde dñi corpus ita in caelo. ee. credo.
ut eam quando ascendit in caelũ. Dixerat autem discipulis:
ut in euangelio legimus de sua resurrectione dubitantib: & illud
quod iudebant. non corpus sed spm. ee. putantib: Uid & e manus
meas & pedes: Palpate & uid & e. quia spi ossa & carnẽ non hab &
sicut me uid & is habere: Sic eorũ cum e & in mea contrectatus. e. manib: sic eorum est cũ & in caelum deductus aspectibus:
ibi uo angelica sonuit. Sic uem & quemadmodũ eum uid & is eum
in caelũ. Fide sad sit. & nulla quaestio remanebit: nisi forte de sanguiñ requirendũ. e. Quia cũ dixisset & palpate & uid & e
quia spi ossa & carnem non hab & non addidit sanguinẽ. Non
ergo & nos addamus inquirere: quod ille non addidit dicere.
Et de conpendiosi plac & finita sit quaestio. Fortasse si emmaccep
ta occasione sanguinis: urgebat nos molestior pscrutator
& dic &: Si sanguis: cur non & pruina: cur non & fel flauum &
felnigrum. Quib: quatuor hu morib: natura mcarnis tẽperari.
& ia medicina disciplina aestatur. Sed quod lib & quisq: addat.